ఆంధ్రభూమి వివిధ వ్యాసావళి

ఆదివారం 25-7-1971

చమత్కార చాటువులు

ఒకరోజు శ్రీ కృష్ణదేవరాయలు సాహిత్య గోష్ఠి జరుపుచూ, అష్టదిగ్గజాలవైపు తిరిగి అన్యాపదేశంగా కొన్ని పద్యాలు చెప్పమని కోరాడట వెంటనే పెద్దన్నగారైన పెద్దనకవి లేచి

రంతుల్మానుమ కక్కుటాధమదరిద్ర
ప్రుద్రకుం దాంగణా
ప్రాంతో లూక మూల తండుకకరా
గానంబు చేకొవ్విదు
ర్దాంతాలీల విశేష లీపిణ పణాం
తర్మాంన సంతోవీత
స్యాంతుండైన కగేంద కదిదట నీజం
బాటమలీ సాగునే

అంటూ తనకు గల ఉన్నత స్థితిని తల్చుకొని మిగిలిన వారిని హేళనచేస్తూ అన్యాపదేశంగా పద్యాన్ని చెపా డట. ఈ పద్యాన్ని వినగానే మిగిలిన కవులందరకు పళ్ళుమండింది అందులోనూ అరణపు కవి ముక్కు తిమ్మన్నగారికి అరికాలి మంట నెత్తికెక్కింది కయ్యాలు పెట్టడం, తటస్థత వినోదం చూసూ ఆనందించటం ప్రభువులందఱకూ పరిపాటే రాయలవారు మునిగుసిగ నవ్వులు నవ్వుతుంటే నంది తిమ్మన్న లేచి

స్థాన విశేష మాత్రమున తామర
పాకున నీటిబొట్టు నిన్
మాని మౌ కీకటబనుచు బోల్చిన
మాతనయింత గర్వమా
మానవతి శిరోమణుల మాలిక
లందును గూర్చవత్తు వో
తానుకలియ్య వత్తువో! విశాసము
నిత్తువో విల్వఁడెత్తువో

అంటూ పెద్దన్నగారి పెద్ద తనాన్నే యి తిపొరున్నూ చెప్పినపద్యం విని పెద్దన గారి ముఖం చిన్నదై పోయిందట.

ఈనంపటన నాడురాయల ఆస్థానంలో జరుగలేదనుకొన్నా నాడు పండితుల మధ్య మత్సరాలుండేవేమి నిర్వివాదాంశమైన విషయం

తెలుగు సాహిత్యంలో చాటు పద్యాలు కోకొల్లలు. ఏదో ఒక సందర్భమునందు సమయమునకు సరిపోవునట్లు రసవంతముగా చెప్పబడిన పద్యములనే చాటువులందురు శబ్దరత్నాకరమందు దీనికి ప్రియమైన మాటయనియేఅర్థము కవులు సందర్భోచితముగా చెప్పు పద్యములు, పడవలెడ్డు అని శబ్దార్థ చంద్రిక తానిశ నిమంటువును యివే అర్థములు నిచ్చుచున్నవి గానీ సరియైన నిర్వచనమీ పద మునకు తెలుగు నిఘంటువులందు దొరకుటలేదు

"వినువారి హృదయములకు చమత్కారము నొదవించి ఉల్లాసమునుకలుగజేయు మాటలను చాటువులందురు". చమత్కారమైన యిట్టి మాటలే ఛందోబద్ధములైనచో వానిని చాటుపద్యములందురు - అని తెలుగు విజ్ఞాన సర్వస్వము(ఆరవభాగము పుట-66)

కవియైన ప్రతివానికి దైనందిన సమస్యలు, రాగద్వేషముల భావ సంచలనము తప్పనిసరి అట్టి కవి హృదయమునందొక విషయముపై తీవ్రమగు భావసంచలనము కలిగినప్పుడు దాని ని ఆశుకూపమున వెలువడజేసిన యెడల ఆ పద్యమే చాటు పగును. ఆంధ్రదేశములో ప్రచారమున నున్న చాటువులను పరిశీలించినచేవలము వేములవాడ భీమకవి వంటివారు చాటు రూపముననే నేటికిని స్మరింపబడుచున్నారు అప్పకవివంటి మహాలాక్షణికులు లక్ష్యములు నొసంగునపుడు అనేక విన్నపాంద్రకవుల చాటుపద్యములను ప్రమాణీకరించినారు.

ప్రాచీనకాలము నుండియు యను శుతబుద్ధి కవిని సన్మానింపవెనట. ఇట్టిదే మగావచ్చుచున్న చాటువులు అని పరామర్శించు విషయమునకలదే యనేక రకములుగా విభజింపవచ్చును. అందునునివి సందర్భానుసారముగా చెప్పబడు నవిగావున పే కృష్ణాంశములు చెప్పెడిశైలి మారిపోవుచుండును. చాటుపద్యములను స్థూలముగా.

1 చారిత్రక చాటువులు
2 అన్యాపదేశ చాటువులు
3 సమస్యాపూరణ చాటువులు
4 నుతినిందా చాటువులు
5. హాస్య చాటువులు
6 చమత్కార చాటువులు

వీటిలో ఒక్కొక్క దానిని ప్రత్యేకముగా పరిశీలించుటయే ప్రస్తుత వ్యాస ముఖ్యోద్దేశము.

1. చారిత్రక చాటువులు: నేటికి తలించుచుండిన అనేక చాటువులవలన మన ప్రాచీన చరిత్ర కొంతవరకును తెలియుచుండినది ఇట్టిచారిత్రక విషయములను తెలియజేయు చాటువులనే చారిత్రికచాటువులందురు. కవి యీ పద్యములను చెప్పునప్పుడాతని యుద్దేశ్యమిదిగాకపోయినను యీ పద్యములు నేటికి జనుల నోట నివసించుటవలన మనకు అనేక చారిత్రికాంశములు యిందు లభ్యమగుచున్నవి

ఏన చరిత్రయందు కృష్ణదేవరాయల నిరనకాలము కీ శ. 1529యాలేక 1535 యో నిశ్చయముగా తెలియుటలేదు క్రింది చాటువు 1535యే నరియెనదని తెలియజేయుచున్నది.

కోరనయాచక ప్రతతి కూరిని
పద్దశనందు చుదఁగా
నార్యయ శాలివాహన శకాబ్దముల త్రియ
గా బ్లిపోములం
దారణపత్సరంబుననిదాపు దినంబున
మామశుద్ధపు,
ష్టే. రవివాసరంబున నృసింహునిశృష్టుడు
దేరె స్వర్గమున్

ద్వారకనున్న కృష్ణుఁడవతార నమా వినిని
జెందుకైపడన్,
శ్రీనాథుని చాటువులు నాటి సాంఘిక రాజకీయ విషయములను తెలియజేయుచున్నవి.

అన్యాపదేశ చాటువులు: చెప్పదలచిన విషయమును భంగ్యంతరముగా యెడుట గలవారికి యెవరినియుద్దేశించినదోతెలియునట్లు చెప్పుటయే యీ చాటువులందలి ముఖ్య విశేషము ఇట్టిచాటువులు తెలుగున కంటె సంస్కృతమున హెచ్చుగాగలవు

దాతయైన యొక మహారాజువద్దకునొక కవి వెళ్లగా రాజు విసిగించుకొనెనట. అప్పుడు కవి ఆరాజునెట్లు నుముఖునిగా చేసుకొన్నాడో చూడుడు:

కింజాతోసి చతుష్పథే! పునతర
ప్యాయోసి కిం భాతూ
ఛన్నశ్చేత్పరిలోసికిం ప్రభరైః
పూర్ణోవికింనన్నతః?
హేనద్వ్యక్షి సహస్య సంప్రతిరం
కాశాశిఖా కర్షణ
బ్రేదాహోటన కంజనాని జనతన్సై
రేవదుశ్చేష్టి తః

(ఓ తూ తప్ప క్షమా: నీవు నిన్ను జనులు కొన్నపట్టుకొని గుంజు చున్నారని, విజ్ఞులుచున్నారని, రాళ్లతో దువ్వుచున్నారని భేదపడుచున్నావే? యిది యెనరితప్ప నీ తప్పేగదా: నీవు నల్వురు నడుచునటి చతుష్పథమున ఏల మొలిచితివి? మొలిచితివిపో నీడగల దానివేయై తివి. తిరిగి ఫలించితివి పైగా యెందుకు వంగితివి ఇని న్యయంకృతాపరాధములే కదా).

ఇది విని రాజు సంతోషాంతః కరణుడై కవిని సన్మానింపవెనట. ఇట్టిదే యొకరో కవిశాకమూరి యెలయజన్మనిని చెప్పిన పద్యమును చూడుడు

బాలుడు కేశలంబెలిన
దాళవలెన్దలితగ: బాధింపన్
దాళవలె దాత యితరుల
కేలావతి శాకమూగ యెలయజన్నా

ఇ నమస్యాపూరణ చాటువులు: సమస్యాపూరణము అష్టావధాన శతావధానమునందు ప్రచురమైన విషయము. ఇట్టి అవధాన సమయములందు పూరించిన పద్యములను తనచుట్టును గలవారిని సంతోషపఱచుటకై చారిచ్చిన వివిధ సమస్యలను పూరించుటవలన యీ సమస్యాపూరణ చాటువులేర్పడుచున్నవి తెలుగు వాఙ్మయమునందిట్టి చాటువులు లెక్కకు మిక్కిలిగా గలవు సుగ్రీవుని యెడమ కాలు తునకము గఱచెన్"అను సమస్య నెవ్వరో యొక కవి యెంత చక్కగా పూరించెనో చూడుడు

అగ్గారవు నడివీధిలో
నృగహముగ్ధ బొమ్మలాట నేర్పున
నాడన్

విగహములెత్త మఱచిన
సుగ్రీవుని యెడమ కాలు తునకముఁ
గఱచెన్

4 నుతి, నిందా చాటువులు: స్తుతించుటయు నిందించుటయందు మాత్రమే అతిశయోక్తి వహింపవలను నిందికొఱకు పద్యము నుపయోగింపనపుడు అది చమత్కారజనకముగానుండుట చాటు పద్యలక్షణము. క్రింది నుతివద్యమునందు శాస్త్రార్థ సూత కాండమంత్రితి యెవరో కవి యెట్టుపోగడినాడో పరికింపుడు.

కాండా విద్యాసి కాండ భూతారివృధ
గ్రివేయశైలే యసా
కాండా టాడిపవేతు మాతుల ఖలా
శాశ్రవం తమరు
త్కాండా ఖండలతుండ పాండర
యశః కర్పూర పేటీ భవ
త్కాండా: రాయనవంతి శాస్త్రధరుని
కాండా దండనాథాగ్రణీ

నిందకుదాహరణముగా క్రింది పద్యములను పరిశీంపుడు దేవలూరి శేశవరెడ్డి యనునాతఁడొక కవీశ్వరుఁడు త్రోవనరుగుచుండగా ఓహో కవీశ్వరుల! యనిగేలి చేసెనట! కొపమువేడెత యాకవీశ్వరుఁడీ పద్యమును జెప్పెను

వీ పట్టినట్టునోరను
వి పట్టదదేమినీకువీ పేలందున్
దీవయు రుచిపుచెనానీ
శేపట్టునదేవలూరు శేశవరెడ్డీ

ఈ పద్యము శేశవరెడ్డికి సరియైన జవాబిచ్చినది ఐనను ఆతడు కోపము నజచుకొనవలసినదియేగానీ కవిని యిట్లు చెప్పితినని అడుగుటకు వీలులేదు కారణమిందు నిందాగర్భితముగా నుండుటయే

5. హాస్యచాటువులు: ఒకసందర్భమున కవి వదుగురునభ్యుల మనస్సు రంజింపజేయుటకు హాస్యముగానుండునట్లు చెప్పెడి చాటువులు ఈచాటువులను తెలుగున బాలగాగలవు కొన్ని ఉదాహరణముకిప్పబడినవి చూడుడు

తీట (గజ్జి :

ప్రథమం పాజి గృహీ తా
పశ్చాదారూఢ జఘనభాగా
నఖముల లాన యోగ్యా
రమయతి రామేవ మామియం
పామా

మొదటపాణిచే గ్రహింపబడి, తరువాత జఘనభాగమెక్కి, నఖముల లాన యోగ్యమై కాంతవలె నన్నురంజించుచున్నది

బాకలివానితో జగడములు పడలేక
ఒకకవి
దాఁకి వానితోడ జగడాలు పడలేక
నిరిగలాఁడు పట్టుచీరగట్టె
శివుఁడు తోలగప్పె సీయని మది
రోసి
భైరవుండు బటఁబాటవేసె

అని చెప్పెను మరియొక కవియెవరో పొగచుట్టనుగూర్చి దాని మహిమను ఎట్లు చెప్పుచున్నాడో చూడుడు.

పొగ దావనేర్చి భీముడు
పగరన్ బొగరదఁబె నాజి బాహా
కిత్రిస్
పొగ్రదావని దుర్యోధనుఁ
డిగిలించెను రణములోనని హిహి
యనుచున్

ఈ హాస్యచాటువులు సందర్భమునను సరించి వివిధరీతులలోహాస్యరసముచిప్పిలజేయును. తెలుగుసాహిత్యమునందు కావ్య జగతులోలేని హాస్యరస నిర్వహణము చాటువులందు సుష్ఠుగాగలదు. చమత్కారమైన చాటువులు ఇవి పొడుపుకవిత్వంటివి చిత్తవిచిత్రమైన సంధితో బాలురు ఒకరినొకరు వృచ్ఛించుకొను సమస్యలవంటివే అనేకములు పద్యరూపమున చాటువులుగా ప్రచారమునందున్నవి తలుగునం దిట్టివి మిక్కుటము ప్రత్యేకమిట్టి సమస్యలజెప్పు శతకము దీని భావమేమి తిరుమలేశ అను మకుటముతోగలదు కావ్య వాఙ్మయమున నిట్టి సమస్యలుకొన్ని కొలవి గోగరాజ సింహాసన ద్వాత్రింశికయందు గలవు క్రింది సంస్కృతుల చాటు సమస్యను చూడుడు

వృక్షాగ్రవాసీ నర పక్షిరాజః
చర్మాంబరధారీనర భోమయాశీ
తినేత్రధారీనరశూలపాణిః
జలంధరః పర్శిఫలోగ్ని మేఘః

(వృక్షముపైనుండునుగానీ పక్షిరాజు చర్మమును ధరించునుగానీ భోజనయాజి గాడు మూడు కన్నులవాడునుగానీ ముక్కుటిగాడు అదియేదిః కొబ్బరికాయ)

ఈ చాటువునందు సమాన ధర్మములు గల కొన్నింటిని చెప్పుకు అదికాని దేదియని ప్రశ్నించుచున్నది. ఉండెడివిషయము నేదాచి వేరొకవిధముగా చెప్పెడి చాటువులను గలవు

చెక్కుల పసగలిగుండును
చక్కని గుబ్బలనెసంగి సొరై
యుండున్
చిక్కుగొక గడియలోపల
మక్కువ నలిగాదు చూడ మహి
మదలిలోన్-జోదులతలువులు

చెప్పదలచిన విషయమును సూటిగా చెప్పకయొంక తిరుగుడుగా చెప్పుట మరియొక చాటువులందలి ముఖ్యలక్షణము ఇందు ప్రఖ్యాత పురాణపాత్రల విభిన్న బంధుత్వములు భంగ్యంతరముగా చెప్పబడినవి

(మిగతా రేపు వేజీలో)

అవంచ సత్యనారాయణ

"గాలివాన"

సరోజ అందంగా ముస్తాబయింది ఆ చలని సాయంత్రంలోని తియ్యదనాన్ని సంపూర్ణంగా అనుభవించాలనే తహ - తహతో చాలా అందంగా తయారయింది ఆఖరిసారిగా అద్దంలో తన్ను తాను చూచుకొని మహామురిసి పోయింది "ఈ పాలరంగు చీరలో ఈ గులాబిరంగు జాకెట్టులో మోహన్ తనను చూచి చాలా పెద్ద కవిత్వమే చెబుతాడు" అనుకొంది ఈ ఊహ రాగానే ఆమె మేను ఆనందంతో పులకించిపోయింది ఓ మాట నిండుగా నవ్వుకొని ఇంటోంచి బయట అడుగు పెట్టగానే ఆమెకొసమే కాచుకూర్చున్న చలని విరిగాలులు ఆమెను చుట్టుముట్టాయి. అందు కామెకు కోపం వచ్చింది. "వెధవగాలులు." అని గొణుక్కొని తెల్ల జరిలొంగును భుజం చుట్టు ప్రప్పుకొంది నడక ప్రారంభించింది మధ్యలో చేతివానిని ఓ మారు చూచుకొని కంద్లింత జేసుకొని "బాబోయ్! అప్పుడే పది నిమిషాలు అ ల స్యం అయింది! అక్కడ మోహన్ ఆలస్యాన్నిభరించలేక పూలనోగడ్డినోసలపేసుంటాడు లేదా తన కోసం పరుగెతు కొనుంటాడు" అనుకొంది అలా అనుకొని మరొక్కమారు మధురంగా మృదువుగా నవ్వుకొంది. నడకలో వేగం హెచ్చించింది అప్పుడే గాలి నుడులు తిరిగింది దాంతో రోడ్డుమీదున్న చెత చెదారం సరోజ ముందు నృత్యం చేయటం ప్రారంభించాయి సరోజ తన తెల్లచీర మాసిపోతుందేమోనని భయపడి వాటి నృత్యం మరో ప్రాణిని వలకరించే దాకా ఆగిపోయింది ఇంతలో ఆకాశంలో మేఘాలు దట్టంగ క్రమ్మి ఆ సాయంకాలాన్ని చీకటిగా మార్చాలని గట్టిగా ప్రయత్నం చేస్తున్నాయ్ సరోజ ఆకాశం వైపు కోపంగా చూచింది " వెధవ వాన! వెధవగాలి "కనిగా తిట్టుకుంది " ఏమైనా సరే ఇవాళ మోహన్‌ను కలుతాల్సిందే" అని నిర్ణయం చేసుకొంది ఆ నిర్ణయంతోనే బస్టాప్ చేరుకొంది బస్సు వచ్చే దిశను చేతివానిని ఓ మారు పరీక్షగా చూచుకొని దీర్ఘంగా నిటూర్చింది బస్టాప్‌లో ఇద్దరు ముగ్గురు మాత్రమే ఉన్నారు రోడ్డుమీద బాలా మంది ఆకాశం మీద మేఘాల ఐకమత్యాన్ని చూచి భయపడి పారిపోతున్నారు. మళ్ళీ గాలి గట్టిగా వీచింది రోడ్డుమీద దూళి దుమారం ఎవ్వరినీ లెక్క చేయకుండా హాయిగా స్వేచ్ఛగా తేలిపోసాగాయి అందులో ఓ అణువు తెరచి ఉంచబడిన సరోజ కనుపాపలోకి తేలిగ్గా దూరిపోయింది. ఫలితంగా సరోజ కండ్లలో కన్నీళ్లు తిరిగాయి. "ఛీ పాడు ప్రకృతి! సినిమాలలో కథా నాయికా నాయకులకు ప్రకృతి కొంత అనుకూలంగా ఉంటుంది" అని బాధ పడుతూ చేతి బ్యాగ్‌లోని కర్చీఫ్ బయటకు తీసింది ఇంతలో ఎలక్ట్రిక్ దీపాలు తెల్లగా వెలిగాయి. సరోజకు తన చుట్టూరా చీకటి తొలగిపోయినందుకు ధైర్యం ఉత్సాహం కలిగాయి కానీ వెంటనే వర్షం ప్రారంభమయింది ఆకాశంలోంచి టపటప చినుకులు పడుతుంటే సరోజ గుండె దడదడ కొట్టుకోసాగింది. అందుకే కనరాని ఇంద్రుణి ప్రార్థించింది "భగవాన్! ఈ గాలి దుమారాన్ని తొలగించి నన్ను మోహన్ దగ్గరకు చేర్చు ఇక నుంచి రోజూ నీ పటానికి పూజ చేసాను" అని కానీ ఇందుడు కనికరించలేదు వైగా అప్సరసలు చెన్నున్న కట్టాన్నుక తాను సంతోషిస్తున్నట్లుగా "భళి భళి" అని ఉఱుము రూపంలో అరిచాడు నరకివైపు గట్టిగా వస్తోన్నారు చల్లదేమో లోకంలో ఆ వస్తోన్నారు పెద్ద వానగా మారి-సరోజ నీడకు చేరే లోపలే ఆపి వీరెను పూరిగా తడిసింది ఇంతలో విద్యుద్దీపాలు ప్రజల ఇక్కట్లను చూడలేక గట్టిగా కండు మూసుకున్నాయి తక్షణం పరిసరాలు గురింపుక మనుషులు పశే ఆవేదన అరుపులతో ఆ ప్రదేశం భయంకరంగా మారిపోయింది పై లోకంలో ఇంద్రుడు విలువైన బంగారు హారాన్ని సరకి మీద విసిరాడేమో లోకంలో నా మెఱుపు మెరసి మాయమయింది ఆ మెరుపు జనావళికి ఎంతో మేలు చేకూర్చింది.

మళ్ళీ చీకటి...సరోజ గుండెలో భయం గూడుకట్టుకొంది "తాను వానా రాకముందే ఇంటికి పోయినా బావుండేదేమో. తాను కష్టాలను కొని తెచ్చుకొందేమో"

వెంటనే మరోరకం ఆలోచనలు "తను మోహన్‌తో తప్పకుండా వస్తానని బాగానం చేసింది ఆ బాగ్దానం నిలబెట్టుకోకపోతే ప్రేమకు విలువేముంటుంది ..

అక్కడ మోహన్ తనలాగే తడిసిపోయిఉంటాడు. చలికి వణికిపోతుంటాడు ఉంగరాల జుట్టంతా చెదరిపోయి ఉంటుంది"...ఇక ఆలోచించలేకపోయింది

"ఛీ పాడువాన" వానను మరొక్కమారు తిట్టుకొంది. "నిజంగా ఇప్పుడే ఇక్కడే మోహన్ ఉంటే ఎంతబావున్నో తనను ఈగాలి వాన నుంచి రక్షించేవాడు జానపదచిత్రాల్లో మాదిరిగా తనను ఎత్తుకుపోయి ఏ సురక్షిత ప్రాంతంలోనో చేర్చవేసేవాడో!...ఈ ఊహరాగానే ఆపెకు సిగ్గేసింది బుగ్గలు ఎర్రబడ్డాయి

"అబ్బ మోహన్ ఎంతమంచివాడు! అమృత హృదయుడు! తానేకాదు ఎవరైనా సరే కష్టాలలోఉంటే సహించలేడు ఓపొరి సరిగా ఇలాంటి పరిస్థితులలోనే ఓయువతిని ఒక దుర్మార్గుడు ఏదో చెయ్యబోతే మోహన్ రక్షించిన సంఘటన— అలాగు చెప్పేసే తనగుండె జలదరించింది

(మిగతా రేపు వేజీలో)

'రాంబాబు'

'హ్లో! ప్రసాద్‌గారు" అన్నటువంటి సీట్ టోన్ విన్పించగానే ఉలిక్కిపడుగా చుట్టూ పరికించాడు ప్రసాద్

ఎవరు లేరని ధైర్యం చేసుకొని చుట్టు ప్రక్కల చూశాక "హల్లో శ్యామలగారా" "ఉ...స్కా...రిమండి" అన్నాడు చిరునవ్వుతో

"అబ్బ ఏమిటండి ఎప్పుడు సారు చెప్పాను మీకు నేను విడ్ చేసినప్పుడల్లా వినయంగా నోటారా నమస్కారమండి శ్యామలగారు అనొద్దని."

అంది శ్యామల తెచ్చిపెట్టుకొన్న చిరుకోపంతో

"ఐయామ్ వెరీ వెరీ సారీ దేవీగారికి కోపమొచ్చినట్టుంది చూడండి శ్యామలగారు ఇలా మీకు ముక్కు మీద కోపం ముంచె ముందు ముందు చాలా కష్టం మీకే కాదు అందరికి మీ పేరు శ్యామల అనే కంటే ఏ దుర్గ అనో లేక కాళీదేవి అనో పెటుకుంటే ఎంతో బాగుండేది అన్నాడు ప్రసాద్ మునివంటిలో క్రింది పెదవి కొరుకుతూ దీరగ చూశాడు "ఆ... ఏవన్నారు నేను చేదు పర్చుకోవాలా అయితే నేను మాట్లాడనేమో చూడండి" అంది మూతి ముడ్చుకొని

"అదిగో! ఇప్పుడు చెప్పండి మీకు ముక్కు మీద వుంది కోపం ఏదోనరదా కంటే ప్రతిదీ మీరు మరి సీరియస్‌గా తీసుకుంటారేః నేను అసలే ప్రిగావుండే మనిషిని..." అర్థాంతరిలో ఆపాడు ప్రసాద్.

"ఆ... మీ ప్రిగనెస్ రోజూ చూసునే వున్నాంగా మగ వాళ్ళంటే సిగ్గు ఆడ వాళ్ళంటే భయం. అబ్బ! ఏం కోతలు కోస్తారండి నిజంగా అబద్ధాలు పెట్టి మీరు పుట్టారేమో" అంటూ ఎత్తిపొడిచినట్టు మాట్లాడింది శ్యామ్ సైన్‌గా కళ్ళు తిప్పుతూ

"ఆ... చూడండి. మీ మాటలకేం గానీ నేను యింటికెళ్లాలి ఒక బాయ్ ఫ్రెండుకి టెలిఫోన్చేసాను ఒహుశ వెయిట్ చేస్తుంటాడు మళ్ళీ కలుసాను ఏం. ప్లీజ్ మీరే అనుకోకండి మళ్ళీ ఎప్పుడు కలుసారు? అంటూ సర్రీస్‌కిమిపనీ వచ్చిన్లా ఒక దాని వెట ఒకటి అడగేశాడు ప్రసాద్

"ఆ... అవునేండి, మీరు గరల్ ఫ్రెండ్స్‌కి ట్రైం యిచ్చే దెర్యం మీకులేదని నాకు తెలుసునుగా "అంది శ్యామల నన్నగా నవ్వుతూ

"అబ్బ! ఎప్పుడూ నన్ను అనడమే గాని... మీరింతకి చెప్పలేదు నన్ను ఎప్పుడు? ఎక్కడ కల్సుకోమంటారు" అన్నాడు ప్రసాద్ కాలర్ సర్దుకుంటూ

"ఎక్కడో ఎందుకు ఈవినింగ్ అరింటి ఇంటికే వెచ్చెయ్యండి తీర్గిన్లా మాటాడుకుందాం తప్పకరావాలి రాకపోతే యికజన్మంలో మీతో మాట్లాడను" అంది శ్యామల వెనుదిరిగి

"అలాగే" అంటూ రూమ్ వైపుకు నడకసాగించాడు ప్రసాద్

* * *

రూమ్‌కొచ్చిమెల్లిగాసాద్ వెలిగించిఅస్త్రం గిన్నె పెట్టాడు ఉడికే ట్రైం ఎలాగో ఉంటుందికదా అని మెల్లిగా ఈజి ఛైర్‌లో నడుం వాల్చాడు ప్రసాద్ పాడు ఆలోచనలు తేనెతెట్టుని ఈగలు ముసురుకోనారంభించాయి. శ్యామల తత్వమే వేరు ఒక ప్రత్యేకమైన మన సత్వం శ్యాముది ఎంత కోమలమైన మనసు చెప్పాలంటే పరో మనసే ముచ్చట లాడాలి అసలు శ్యాముని అర్థంచేసుకోవాలంటే మామూలు వ్యక్తులనలు లాభంలేదు స్పెషల్ ఎం ఏ సైకాలజీ మెయిన్ వాదయినా శ్యాముని అర్థం చేసుకోడంలో ఫెయిల్ అవుతాడేమో నన్న భయం కలుగక మానదు ఒక నిమిషంలో కోపం... మరో నిమిషంలో జాలి... ఆప్యాయత... అనురాగం... శ్యాము ఒక్కోసారి దోరజీలో గుక్క తిప్పుకోకుండా అలా ప్రీగామాట్లాడేసుంటే గంటలుకూడా క్షణాల్లా యిచే దార్లిపోతాయి ఇవన్నీ శ్యామల ప్రత్యేకమైన ఫీచర్స్. ఆమె కళ్ళలో ఏదో అమాయకత్వం తొంగి చూసుంటుంది. అందుకే శ్యాముని తను ఎంతో లైక్ చెస్తాడు శ్యాముకూడా అంతే. తను వాళ్ళింటికి వెళ్ళితే చాలు "ఆరోజు భోజనమే మానేసినుండి. అదేమిటి శ్యాము యింతా నువు భోంచెయ్యలేదా? బాగా చీకటిపడింది. ఇక నేను వెళతాను." అంటూ నేను లేవబోతే "అదేమిటి ప్రసాద్ అప్పుడేవెళ్ళిపోతారా? మీరు మాటాడితే భోజనమేచెయ్యబుద్ధేయడంలేదు అసలు ఎందుకో ఆకలే అన్పించడంలేదు అయినా మీ కనలు ఎప్పుడూ యింటికెస్ దాన్గా" అంటూ బంగారుమాటి పెటి అటువైపుగా తిరిగింది. ప్లీజ్! దేవి గారు కాంతసే... వుంటాను" అన్నాడు ప్రసాద్ శ్యామ్‌ని ఉద్దేశించి

శ్యాము ఎంతో అదృష్టవంతురాలు. పేరెంట్స్‌తోపాటు సిస్టర్స్ అంతావున్నారు ఇక్కడికి పదిహేనుమైళ్ళదూరంలోవున్న మెలవరంలో కొద్దిగా అసి వుందీట. దాన్ని చూసూ అక్కడే వుండారు శ్యాము యిక్కడ పెనల్ ఫార్మసీ పాలిటెక్నిక్‌లో చేసుంది శ్యాము ఎంతో బిలియంట్ క్లాసు ఫస్టు మిస్ అయితే ఆరోజు భోజనంతో పాటు అన్నీ మానేసుంది. ఒట్టి అమాయకురాలు. ఎంతో కలుపుకోలు లేడీస్‌లో యిలా ఫ్రీగా సోషల్‌గా మిక్సయేవాళ్ళు బహు కొద్దిమంది అందుకనే శ్యాముని తను ఎంతో లైక్ చేస్తాడు ఆమె కోపంలో ఎన్నన్నా సరే సహిస్తాడు ... కారణం ఆమె మళ్ళీ ఎంతో పశ్చాత్తాపపడి మళ్ళీ ఎక్యూజ్ మీ మొదలు కన్నీళ్ళతో ముగిస్తుంది తన అమాయకత్వపు ధోరణిని శ్యాము నవ్వులో ఒక ప్రత్యేకత వుంది శ్యాము పెద్ద అందంగా లేకపోయినా పరవాలేదు. ఎర్రగా వున్నవాళ్ళలో జతకాకష్టాయినా నలటివాళ్ళతో పోలిసేమ్మాత్రం అన్యాయం చేస్తున్నామనిపిస్తుంది. నల్లటి రాళ్ళకుల జుట్టు ఆమె స్పెషాల్టి. ఆమె చిరునవ్వు మిత్రులకు నాకాల్టీ ఈమాట తనస్వంతం కాదు. కాలేజి అమ్మాయిలు యినాని మన్‌గా పదానం చేసిన బిరుదు, ఉన్న దాంట్లో టిప్‌టాప్ అంత్ అప్పటికిగా వుండడం ఆమె ఎడిక్షన్ బ్యూటీ తనకి కలియుగ పవరాబ్దుడు సాధారణ నామధేయం. బెగ్గర్ మొదలు బర్గలర్ వరకు ప్రతివాళ్లకి తెలుసు తన ప్రవర్తన తన ఆరేళ్ళ యూనివర్సిటీ "యం. కాం" "లా" నర్సింగులో అనేక సీతాకోక చిలుకల్ని చూశాడు కానీ శ్యాములాంటి ఫ్రీగా వుండే వ్యక్తిగా లంవేసిన దొరకలేదు సరికదా ఎప్పుడు తటస్థవల్లేదు అయినా శ్యామ్ తనను ఎంతో ఆకర్షించింది. ఆకర్షణ సింగిల్ వేటాఫిక్ లా వుంటే సరిపోదు. యిద్దరి మధ్య వున్నపుడే దాని అరానికి నిజమైనరూపం చేకూరుతుంది శ్యామ్‌కు తనకుమధ్య పరిచయం చాలా విచిత్రంగా జరిగింది

ఆ రోజు- వానాకాలం కాకపోయినా సన్నగా తుప్పరపడుతోంది. సన్నతుప్పలోంచికి వెంయిద్దాను. ఒహుశ వెయిట్ చెస్తుంటాడు మళ్ళీ కలసాను ఏం. ప్లీజ్ ఏమీ అనుకోకండి మళ్ళీ ఎప్పుడు కలుసారు? అంటూ సర్రీస్‌కిమిపనీ వచ్చిన్లా ఒక దాని వెట ఒకటి అడగేశాడు ప్రసాద్

"ఆ... అవునేండి, మీరు గరల్ ఫ్రెండ్స్‌కి ట్రైం యిచ్చే దెర్యం మీకులేదని నాకు తెలుసునుగా "అంది శ్యామల నన్నగా నవ్వుతూ

"అబ్బ! ఎప్పుడూ నన్ను అనడమే గాని... మీరింతకి చెప్పలేదు నన్ను ఎప్పుడు? ఎక్కడ కల్సుకోమంటారు" అన్నాడు ప్రసాద్ కాలర్ సర్దుకుంటూ

"ఎక్కడో ఎందుకు ఈవినింగ్ అరింటి ఇంటికే వెచ్చెయ్యండి తీర్గిన్లా మాటాడుకుందాం తప్పకరావాలి రాకపోతే యికజన్మంలో మీతో మాట్లాడను" అంది శ్యామల వెనుదిరిగి

"అలాగే" అంటూ రూమ్ వైపుకు నడకసాగించాడు ప్రసాద్

* * *

రూమ్‌కొచ్చిమెల్లిగాసాద్ వెలిగించిఅస్త్రం గిన్నె పెట్టాడు ఉడికే ట్రైం ఎలాగో ఉంటుందికదా అని మెల్లిగా ఈజి ఛైర్‌లో నడుం వాల్చాడు ప్రసాద్ పాడు ఆలోచనలు తేనెతెట్టుని ఈగలు ముసురుకోనారంభించాయి. శ్యామల తత్వమే వేరు ఒక ప్రత్యేకమైన మన సత్వం శ్యాముది ఎంత కోమలమైన మనసు చెప్పాలంటే పరో మనసే ముచ్చట లాడాలి అసలు శ్యాముని అర్థంచేసుకోవాలంటే మామూలు వ్యక్తులనలు లాభంలేదు స్పెషల్ ఎం ఏ సైకాలజీ మెయిన్ వాదయినా శ్యాముని అర్థం చేసుకోడంలో ఫెయిల్ అవుతాడేమో నన్న భయం కలుగక మానదు ఒక నిమిషంలో కోపం... మరో నిమిషంలో జాలి... ఆప్యాయత... అనురాగం... శ్యాము ఒక్కోసారి దోరజీలో గుక్క తిప్పుకోకుండా అలా ప్రీగామాట్లాడేసుంటే గంటలుకూడా క్షణాల్లా యిచే దార్లిపోతాయి ఇవన్నీ శ్యామల ప్రత్యేకమైన ఫీచర్స్. ఆమె కళ్ళలో ఏదో అమాయకత్వం తొంగి చూసుంటుంది. అందుకే శ్యాముని తను ఎంతో లైక్ చెస్తాడు శ్యాముకూడా అంతే. తను వాళ్ళింటికి వెళ్ళితే చాలు "ఆరోజు భోజనమే మానేసినుండి. అదేమిటి శ్యాము యింతా నువు భోంచెయ్యలేదా? బాగా చీకటిపడింది. ఇక నేను వెళతాను." అంటూ నేను లేవబోతే "అదేమిటి ప్రసాద్ అప్పుడేవెళ్ళిపోతారా? మీరు మాటాడితే భోజనమేచెయ్యబుద్ధేయడంలేదు అసలు ఎందుకో ఆకలే అన్పించడంలేదు అయినా మీ కనలు ఎప్పుడూ యింటికెస్ దాన్గా" అంటూ బంగారుమాటి పెటి అటువైపుగా తిరిగింది. ప్లీజ్! దేవి గారు కాంతసే... వుంటాను" అన్నాడు ప్రసాద్ శ్యామ్‌ని ఉద్దేశించి

శ్యాము ఎంతో అదృష్టవంతురాలు. పేరెంట్స్‌తోపాటు సిస్టర్స్ అంతావున్నారు ఇక్కడికి పదిహేనుమైళ్ళదూరంలోవున్న మెలవరంలో కొద్దిగా అసి వుందీట. దాన్ని చూసూ అక్కడే వుండారు శ్యాము యిక్కడ పెనల్ ఫార్మసీ పాలిటెక్నిక్‌లో చేసుంది శ్యాము ఎంతో బిలియంట్ క్లాసు ఫస్టు మిస్ అయితే ఆరోజు భోజనంతో పాటు అన్నీ మానేసుంది. ఒట్టి అమాయకురాలు. ఎంతో కలుపుకోలు లేడీస్‌లో యిలా ఫ్రీగా సోషల్‌గా మిక్సయేవాళ్ళు బహు కొద్దిమంది అందుకనే శ్యాముని తను ఎంతో లైక్ చెస్తాడు ఆమె కోపంలో ఎన్నన్నా సరే సహిస్తాడు ... కారణం ఆమె మళ్ళీ ఎంతో పశ్చాత్తాపపడి మళ్ళీ ఎక్యూజ్ మీ మొదలు కన్నీళ్ళతో ముగిస్తుంది తన అమాయకత్వపు ధోరణిని శ్యాము నవ్వులో ఒక ప్రత్యేకత వుంది శ్యాము పెద్ద అందంగా లేకపోయినా పరవాలేదు. ఎర్రగా వున్నవాళ్ళలో జతకాకష్టాయినా నలటివాళ్ళతో పోలిసేమ్మాత్రం అన్యాయం చేస్తున్నామనిపిస్తుంది. నల్లటి రాళ్ళకుల జుట్టు ఆమె స్పెషాల్టి. ఆమె చిరునవ్వు మిత్రులకు నాకాల్టీ ఈమాట తనస్వంతం కాదు. కాలేజి అమ్మాయిలు యినాని మన్‌గా పదానం చేసిన బిరుదు, ఉన్న దాంట్లో టిప్‌టాప్